

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 28 czerwca 2023 r.

DIH-3.707.42.2023.AL

DECYZJA DIH-III/50/2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania wniesionego przez przedsiębiorcę Izabelę Jędrzejczak prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Uslugowa „ALASKA” - Izabela Jędrzejczak w Suchym Lesie od decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 21 kwietnia 2023 r. nr NRB-15/2023 (nr akt sprawy: NRB.8361.38.2023), wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w kwocie 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) w związku z art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2022 r. poz. 1622), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 13-15 marca 2023 r., inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „Kujawsko-Pomorskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, działając w ramach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 13 marca 2023 r. (nr upoważnienia: NRB.8361.38.2023), przeprowadzili kontrolę w sklepie w [xxxxxx] ([xxxxxx]), należącym do przedsiębiorcy [xxxxxx], zwanego dalej również „stroną” lub „przedsiębiorcą”.

Na podstawie art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2023 r. poz. 221, ze zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, nie dokonano zawiadomienia przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli, gdyż kontrolę przeprowadzono na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

Kontrolę przeprowadzono w obecności kierownika sklepu, będącego osobą czynną w lokalu przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2022 r. poz. 1360, ze zm.), któremu przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, okazano legitymacje służbowe oraz pouczone o przysługujących mu uprawnieniach.

Zważywszy na nieobecność kontrolowanego przedsiębiorcy oraz niewyznaczenie przez niego osoby upoważnionej do jego reprezentacji, wystosowano do niego pismo z dnia 14 marca 2023 r., informujące o kontroli oraz przekazujące upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, stanowiącym załącznik do ww. upoważnienia. Pismo to doręczono stronie w dniu 17 marca 2023 r.

W toku kontroli sprawdzono przestrzeganie przepisów art. 37 i 39 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2022 r. poz. 1622), zwanej dalej „ustawą o zużytym sprzęcie”.

W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że kontrolowany przedsiębiorca jako podmiot (dystrybutor) udostępniający na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3, tj. o tym, że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży - w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Na podstawie wyników kontroli stwierdzono również, że kontrolowany przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków wynikających z art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

W trakcie kontroli obecny przy czynnościach kontrolnych kierownik sklepu niezwłocznie, z własnej inicjatywy, wyeliminował stwierdzone nieprawidłowości, poprzez uwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej wymaganych informacji.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 15 marca 2023 r. (nr akt kontroli: NRB.8361.38.2023), który przekazano stronie przy piśmie z dnia 16 marca 2023 r. i doręczono w dniu 21 marca 2023 r.

Kierownik sklepu nie odmówił podpisania protokołu kontroli, ani też nie zgłosił do niego uwag w przewidzianym ustawowo terminie. Takich uwag nie zgłosiła na piśmie również strona.

Pismem z dnia 24 marca 2023 r., na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.), zwanej dalej „Kpa”, Kujawsko-Pomorski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu w oparciu o art. 61 § 1 Kpa postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej, na zasadach przyjętych w art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie, z tytułu

niewykonania obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o użytym sprzęcie, informując jednocześnie o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu. Zawiadomienie to doręczono stronie w dniu 29 marca 2023 r. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Kujawsko-Pomorski WIIH w drodze decyzji z dnia 21 kwietnia 2023 r. nr NRB-15/2023 (nr akt sprawy: NRB.8361.38.2023), wymierzył stronie karę pieniężną w kwocie 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) w związku z art. 93 ust. 2 ustawy o użytym sprzęcie, z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 tej ustawy. Powyższa decyzja została doręczona stronie w dniu 26 kwietnia 2023 r.

W dniu 18 maja 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”, otrzymał za pośrednictwem Kujawsko-Pomorskiego WIIH, złożone przez stronę pismo z dnia 8 maja 2023 r. (nadane tego samego dnia w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego), zawierające odwołanie od ww. decyzji.

W odwołaniu strona wniosła o ponowne rozpatrzenie niniejszej sprawy oraz odstąpienie od wymierzonej kary pieniężnej w związku z małą szkodliwością popełnionego czynu (lub jak to ujęła strona - „wykroczenia”). Strona przyznała, że w dniu kontroli nie miała uwidocznionych informacji wymaganych art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o użytym sprzęcie. Zwróciła jednak uwagę na fakt, iż prowadzony przez nią sklep zoologiczny nie jest miejscem regularnej sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Zaznaczyła, że oferta takiego sprzętu jest bardzo mała (jego sprzedaż to 1-3 sztuki o wartości 100-300 zł na miesiąc), zaś klienci byli informowani ustnie przez sprzedawców o możliwości odbierania przez nich użytego sprzętu. Podkreśliła, że w momencie kontroli dokonała natychmiastowej naprawy swojego niedopatrzenia i wymagane informacje znalazły się we właściwych miejscach. Jej zdaniem, stwierdzone naruszenie nie było zamierzone i nie wynikało ze złej woli. Strona uważa, że wymierzona jej kara jest niewspółmierna do wartości oferowanego sprzętu.

Pismem z dnia 29 maja 2023 r. znak DIH-3.707.42.2023.AŁ, Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w tym do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zawiadomienie to doręczono stronie w dniu 5 czerwca 2023 r. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706), zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”, w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem IH”. Organem wyższego stopnia jest Prezes UOKiK.

Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, na mocy art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 tej ustawy.

Jak wynika z definicji określonych w art. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, przez dystrybutora należy rozumieć osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia na rynku sprzęt; dystrybutor może być jednocześnie wprowadzającym sprzęt (pkt 2), zaś przez sprzęt - urządzenie, którego prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych, oraz urządzenie mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych, które są zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1000 V dla prądu przemiennego oraz 1500 V dla prądu stałego (pkt 13). Pojęcie sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych obejmuje, w myśl art. 4 pkt 14 tej ustawy, taki sprzęt, który może być używany w gospodarstwach domowych, jak i przez użytkowników innych niż gospodarstwa domowe.

Jak stanowi art. 4 pkt 17 ustawy o zużytych sprzęcie, udostępnienie na rynku oznacza dostarczanie sprzętu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie.

Zgodnie z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3, tj. o tym, że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Jednocześnie w myśl art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, dystrybutor udostępniający na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest obowiązany do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

W świetle art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie, dystrybutor jest obowiązany m.in. do: umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Zgodnie z art. 91 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto, wbrew przepisom:

- art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3, lub kto udostępniając na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu (pkt 25);
- art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu (pkt 26 lit. c).

W świetle art. 92 pkt 5 i 6 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjne kary pieniężne wynoszą: w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 22-24 i 26 - od 5 000 zł do 500 000 zł, zaś w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 25 - od 5 000 zł do 300 000 zł.

Jak stanowi art. 93 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Jednocześnie w myśl art. 93 ust. 5 ustawy o zużytych sprzęcie, w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Zgodnie zaś z art. 189f § 1 pkt 1 i 2 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub na stronę za to samo zachowanie prawomocną decyzją została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W niniejszej sprawie, na podstawie ustaleń kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do kontrolowanego przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego WIIH stwierdzili, że strona, będąc dystrybutorem m.in. sprzętu elektrycznego i elektronicznego, w rozumieniu definicji określonej w art. 4 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie, nie dopełniła obowiązków wynikających z przepisów ww. ustawy, tj.:

- art. 37 ust. 4 poprzez nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3;
- art. 39 pkt 2 poprzez nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, decyzją z dnia 21 kwietnia 2023 r. nr NRB-15/2023 (nr akt sprawy: NRB.8361.38.2023), Kujawsko-Pomorski WIIH nałożył karę pieniężną w kwocie 5 000 zł na ww. przedsiębiorcę.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona nie kwestionowała ustaleń kontroli, natomiast wniosła o ponowne rozpatrzenie niniejszej sprawy oraz odstąpienie od wymierzonej kary pieniężnej w związku z małą szkodliwością popełnionego czynu. Zwróciła uwagę na fakt, iż prowadzony przez nią sklep zoologiczny nie jest miejscem regularnej sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Zaznaczyła, że oferta takiego sprzętu jest bardzo mała, zaś klienci byli informowani ustnie przez sprzedawców o możliwości odbierania przez nich zużytego sprzętu. Podkreśliła, że w momencie kontroli dokonała natychmiastowej naprawy swojego niedopatrzenia i wymagane informacje znalazły się we właściwych miejscach. Jej zdaniem, stwierdzone naruszenie nie było zamierzone i nie wynikało ze złej woli. Strona uważa, że wymierzona jej kara jest niewspółmierna do wartości oferowanego sprzętu.

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, należy wskazać, że zaskarżoną decyzję wydano na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) w związku z art. 93 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie, w związku z ustaleniami kontroli, które ponad wszelką wątpliwość wskazują na niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 tej ustawy. Przepisy powyższe w sposób niewymagających dodatkowych założeń i wykładni nakazują właściwemu organowi IH wymierzyć jedną karę podmiotowi, który nie wykonał obowiązków przewidzianych ww. przepisami, choćby nastąpiła niezwłoczna próba usunięcia nieprawidłowości. Wskazanie, że podmiot nie wykonał powyższych obowiązków powoduje konieczność wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 października 2018 r., sygn. akt VI SA/Wa 913/18).

Podkreślenia wymaga, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie wobec podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ciążących na nim obowiązków, bez względu na winę i przyczyny powstania naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. akt II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie niewykonania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Mając na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej (sankcji administracyjnej), bez znaczenia pozostają okoliczności, na które strona powołuje się w odwołaniu, wskutek których doszło do naruszenia prawa, gdyż administracyjną karę pieniężną wymierza się za samo naruszenie prawa, czyli przesłanką jej wymierzenia jest tzw. obiektywna bezprawność.

Prezes UOKiK wskazuje, że ustanowione przez ustawodawcę obowiązki informacyjne mają na celu ułatwienie użytkownikom sprzętu elektrycznego i elektronicznego pozbycia się, w prawidłowy sposób, odpadów w postaci zużytego sprzętu, a więc umożliwienia im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. Należy przyjąć, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, skoro podjął się wykonywania tego rodzaju działalności, winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży umieszczać wszystkie wymagane informacje, o których mowa w art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Nawet jeżeli dystrybutor nie prowadzi jednostki handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, to przekazanie takiej informacji konsumentowi uświadomi go, że w większym sklepie będzie miał możliwość nieodpłatnego pozostawiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw

domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu. Przekazanie informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu jest równie istotne. Uzyskanie przez konsumentów takiej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawiania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu, w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Tym samym, powyższe informacje są wymagane niezależnie od zakresu i skali działalności przedsiębiorcy, czy też udziału tego sprzętu w ofercie handlowej.

Jednocześnie należy wskazać, że nie czyni zadość powyższym wymaganiom przekazywanie klientom ustnych informacji o możliwości odbierania przez sprzedawców zużytego sprzętu. Przepisy ustawy o zużytym sprzęcie wymagają bowiem, aby informacje w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3, oraz o punktach zbierania zużytego sprzętu, były umieszczone w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży tak, aby konsument nie musiał ich poszukiwać, czy też podejmować dodatkowe kroki w celu ich pozyskania.

Nie można podzielić poglądu strony wyrażonego w odwołaniu odnośnie małej szkodliwości popełnionego czynu. Jak słusznie stwierdził organ pierwszej instancji w treści zaskarżonej decyzji, niespełnienie przez stronę obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie utrudniało konsumentom dostęp do informacji o przysługujących im uprawnieniach w zakresie odbioru zużytego sprzętu, a w konsekwencji mogło prowadzić do naruszenia zasad gospodarowania zużytym sprzętem. Ponadto konsumenci pozbawieni informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu mogli nie być świadomi o ich istnieniu i w związku z tym niezgodnie z prawem rozporządzać zużytym sprzętem. O mało znaczącej wadze naruszenia w przypadku omawianej regulacji można byłoby mówić wówczas, gdyby wymagane prawem informacje były umieszczone w sposób niepełny (np. brakowałoby w nich części zapisów). Z całą pewnością należy stwierdzić, że nie dotyczy to sytuacji, w której brak było jakichkolwiek informacji wymaganych przepisami prawa. Tym samym, w niniejszej sprawie nie można mówić o znikomej wadze naruszenia prawa.

Organ drugiej instancji zgadza się również ze stanowiskiem organu pierwszej instancji, że strona nie dowiodła, aby dochowała wszelkiej staranności, jakiej wymaga art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, dla jego zastosowania. Skoro przeprowadzona kontrola wykazała jednoznacznie, że strona nie dopełniła ciężących na niej obowiązków w powyższym zakresie, nie było podstaw do niewszczynania bądź umorzenia wszczętego postępowania administracyjnego. Strona, jako profesjonalista na rynku, powinna zdawać sobie sprawę z obowiązków wynikających wprost z przepisów prawa i dążyć do ich wypełnienia oraz w razie niemożliwości ich wykonania - udokumentowania podejmowanych w tym zakresie działań, czego jednak nie uczyniła.

Po przeanalizowaniu akt sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie widzi również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie pozostawiają wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią przepisami art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, w związku z czym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, co już wyżej wykazano, a więc przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona niezwłocznie, z własnej inicjatywy, jeszcze w trakcie kontroli podjęła działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości (co wynika z protokołu kontroli), przy czym były to działania następcze, podjęte w efekcie kontroli. Ponadto obie przesłanki muszą być

jednak spełnione łącznie. Dodać należy, że fakt zaprzestania naruszenia prawa i podjęcia działań naprawczych, nie może stanowić usprawiedliwienia wobec nieprzestrzegania prawa, ani też nie może zwalniać strony z odpowiedzialności za stwierdzone naruszenia.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż jak słusznie uznał organ pierwszej instancji na podstawie posiadanej wiedzy, na stronę za to samo zachowanie prawomocną decyzją nie została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej, która to kara spełniałaby cele, dla których nałożona została niniejsza kara pieniężna.

Odnosząc się natomiast do przepisów art. 189f § 2 i 3 Kpa, tj. fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, organ pierwszej instancji zasadnie uznał, że zastosowanie tych przepisów nie pozwoliłoby na osiągnięcie celów, dla których nałożona została niniejsza kara pieniężna, mająca nie tylko funkcję represyjno-dyscyplinującą, ale także w szczególności funkcję prewencyjną. Prezes UOKiK wskazuje, że w okolicznościach niniejszej sprawy wymierzenie stronie kary pieniężnej może wpłynąć na wykształcenie się przekonania, wśród uczestników obrotu gospodarczego, jak i u strony, że każde naruszenie prawa administracyjnego spotka się z odpowiedzialnością organu IH. Może to w przyszłości zapewnić, że do naruszeń nie dojdzie albo będzie ich mniej.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że okoliczności naruszenia prawa nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie stronie kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) w związku z art. 93 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie, która została nałożona w minimalnej wysokości 5 000 zł, przy uwzględnieniu w sposób prawidłowy wszystkich przesłanek wymiaru kary. Należy podzielić stanowisko organu pierwszej instancji, że wymierzona stronie kara mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, mimo iż wymierzono ją w najniższej dopuszczalnej prawem wysokości. Wbrew przekonaniu strony, na wymiar tej kary nie mogły mieć wpływu kryteria pozaustawowe, takie jak wartość oferowanego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, na które strona powołuje się w odwołaniu.

Wobec powyższego, zawarty w odwołaniu wniosek strony o odstąpienie od wymierzonej kary pieniężnej, należy uznać za niezasadny, zarówno w świetle ustaleń opisanej kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa dotyczących wymierzania kary pieniężnej. Stąd też, postępowanie Kujawsko-Pomorskiego WIIH w tym zakresie należy uznać za prawidłowe, zaś zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy w terminie 14 dni od dnia, w którym przedmiotowa decyzja stanie się ostateczna, tj. od dnia jej otrzymania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa UOKiK, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10 000 zł - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
  - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji Prezesa UOKiK skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651, ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 259, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535); art. 94 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2022 r. poz. 1622).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxxxxx]
2. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a/a